

In stylizing costumes based on folk motifs, it is important to remember — Ukraine is not Las Vegas!

The suit can be rich, juicy colors, but you should follow a single harmonious pattern. It is extremely interesting to use motifs of traditional crafts of Ukraine in stylization — Petrykivka painting, Hutsul carving, Polissia straw weaving, beads combination, leather embossing. The charms of clothes are provided by Trypillia ornaments.

Separately, I want to say about hats — the main thing is not to overload the head! Wreaths with ribbons can be worn by the girls. The lighter the head, the smaller the corolla — the more delicate the girl looks. For the boys under 14 it is not necessary to dress in hats if the plot does not require that.

Thus, the main purpose of the stage costume is to create an artistic image to reveal the content of the work — spectacle. Making stage costumes requires from the head of the organic artistic unity stage costumes, scenery, stage lighting, dance staging, the nature of the role, the complex of movements during the action and so on. When creating children's costumes, restrictions on the openness of the costume and the safety of dance participants are taken into account.

Є. Ю. Сластіна

ПРИДВОРНИЙ МЕНУЕТ (LE MENUET DE LA COUR)

Менует з'явився приблизно у 60-х рр. XVII ст. Існувало два його різновиди — звичайний, більш ранній, та фігурний, який утворився зі звичайного. Вони у великій кількості публікувались у танцювальних збірках.

Придворний менует — це форма менуету, яка поєднувала сценічний та бальний танець. Появі придворного менуету передувала поява музичної теми в опері Гретрі «Цефал та Проксіс» в 1773 р., вона одразу стала дуже популярною. На цю мелодію у 1777 р. Максиміліаном Гарделем була створена хореографія в балеті «Нінет а ла кур». Ця хореографія також стала дуже популярною, про що свідчать її публікації у численних виданнях того часу. У 1800 р. з'являється друга постановка цього танцю, зроблена П'єром Гарделем у балеті «Дансомания». Придворний менует, як і звичайний, складався з п'яти частин, основна Z-образна фігура була замінена на іншу подібну, а хореографічний текст складався з різних кроків.

Цей менует займає 78 тактів і має структуру АВААВА, тема А займає 8 тактів, тема В — 19, іноді 20 тактів.

Існує деяка плутанина з назвою придворного менуету, іноді його називали Menuet de la Rain. Також зустрічаються різні мелодії під назвою Menuet de la Cour, тому слід звертати увагу на описання схеми танцю та на структуру музики.

Наразі існує 20 хореографій придворного менуету у 45 джерелах. Розрізняють придворний менует основної форми; та створені хореографії менуету відмінні від основної форми: на одну пару, на багато пар (соціальні), та театральні (сценічні).

Основним джерелом, що містить описання основної форми придворного менуету XVIII ст., є книга Malpied «Danse de ville» 1780 р. Він називається «Придворний менует м. Гарделя». Особливістю цього менуету є те, що на відміну від барокових танців починається він не з задньої, а з передньої ноги, а також на початку фігур виконують па граве.

У джерелах XVIII ст. придворний менует записували в нотації Фейє. В XIX ст. автори використовували тільки словесний опис танцю.

До 30-х років XIX ст. в описаннях зберігається хореографія та стиль придворного менуету XVIII ст. У 60-му році Eugene Coulon крок менуету замінює на крок вальсу. В 70-х роках з'явилося багато авторів, які стали складати свої постановки менуету де ла кур на одну, дві та чотири пари, відмінні від основної форми. У них крок менуету став виконуватись на один такт, а інші значно спростились. В 80-х роках в описаннях придворного менуету з'являються нові складні назви кроків, це були спрощені та стилізовані варіанти старих кроків. В описаннях основної форми з'являється багато помилок та неточностей, а назва замінена на Menuet de la Rein. У 90-х роках в менуеті з'являється велика кількість уклонів, а кроків стає ще менше, саме в цей час менует стає танцем з уклонів та подачі рук на ковзаючих простих кроках. З'являється манерність та перебільшення у виконанні. У цей час була створена кадраль придворний менует, яка була дуже довга з великою кількістю уклонів та переходів.

Менует існував протягом майже 250 років і мав різні форми. Саме придворний менует проіснував довше за всі інші і уособив у собі образ барокового стилю в хореографії більш пізніх епох. Сучасні дослідження розкривають шар за шаром особливості існування цієї хореографічної форми в різні періоди і допомагають зрозуміти характер, динаміку та причини змін.

О. М. Широковська

БАЛЬНИЙ ТАНЕЦЬ ЯК ЗАСІБ ПІСЛЯСТРЕСОВОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ

24 лютого 2022 року в життя українського народу увійшло лихо. Російська Федерація розпочала війну з Україною.

Війна вже забрала величезну кількість життів. Зруйнувала українські міста. Змусила величезну кількість мешканців залишити свої будинки, своє звичне життя та евакуюватись у безпечні місця. І саме війна зараз зробила психологічний стан багатьох людей, які виїхали із зон бойових дій максимально нестабільним. І тоді, коли люди опиняться у більш-менш спокійному місці, через певний час обов'язково постане питання відновлення ментального здоров'я кожного. Тому хотілося б розглянути, чим у цьому випадку можуть бути корисні бальні танці.

Те, що танці дають очевидні плюси для фізичного здоров'я — не викликає сумніву. Віддає перевагу людина сольному танцю, займається танцем у парі з партнером або бере участь у колективному танці — у будь-якому випадку при цьому виконавець не тільки ритмічно рухає своїм тілом, а й висловлює свої почуття. Таке поєднання фізичної активності та творчого стану сприятливо впливає на роботу мозку. Завдяки танцю танцюрист уникає стресів. Відключається безперервне занепокоєння і негативні розмови із самим собою, а виникає діалог з глядачем. Нарешті, немає часу розмірковувати під час танцю. Користь танців для психічного здоров'я може бути не такою очевидною, але вона численна і глибока. Більшість танцюристів стверджують, що танцювальна практика покращує їхній настрій. Багато хто повідомляє, що свідомий танець надає їм більше впевненості та співчуття.

У недавньому дослідженні, опублікованому в журналі *Frontiers in Aging Neuroscience*, дослідники порівняли вплив ходьби, розтяжки та танців на мозок.